

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

BONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 78., 6 luni 3 de 50. cr., 3 luni 1 de 75. cr.
Pentru moșnenice pe an 8.0., 6 luni 4 de 6., 3 luni 2 de 4.
Pentru străinătate pe an 12.0., 6 luni 6 de 8., 3 luni 3 de 5.

Pentru abonamente si insertiuni a se adresa la:

Admînistrare, Uspograf arhiepiscopiei Sibiului, strada Măcelarilor 47.

Correspondențe sunt a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Echipă nefranconă se refuză. — Articoli neponibili nu se împună.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 m., — de două ori 12 m., — de trei ori 15 m., rândul cu literă parțială — în număr de 30 cr. penru de căre publicare.

Congresul.

Dîna a XIV, sedința XV dela 15 Octombrie.

Protocolul sedinței XIII, co s'a
junit în 14/26 l. c. înainte de ameași,
să cete și s'a autenticat.

Protocolul sedinței XIV co s'a
junit în 14/26 l. c. după ameași, — s'a
cetit și s'a autenticat.

Președintul prezintă petiția de-
putatului Dr. Iosif Galli, a îse să
cede pe timpul căt ar mai dura se-
siauțiua la un congresului. Concep-
dile cerut se acordă. Deputatul Vincen-
tu Babes, ca secretarul și repre-
zentant al delegației congressuale în a-
facerile cu Sérbi, escusând, că în cre-
dința cum că va fi posibilă întruirea
delegației plenare spre a face rap-
ort și propuneri cu privire la situa-
ția afacerilor încă pînă la întruirea
deleghației, încă pînă la întruirea delega-
țională este imposibilă, propune:

„În stadiul prezent al afacerilor
delegaționale, marginindu-se activită-
țile delegației înspre cauzailor co-
menelor mestecăne, încă nedespărțite,
și a controversei pentru măstări, de
care ce întruirea delegației și chiar
a subdelegației încă în Sibiu,
este foarte anevoieșă și împreună cu
mari spese: astfel de aici să se
transpună numai decât vice pregătite
a provinției metropolitane și întră-
fîntarea de doce episcopii noastre pre-
același teritoriu, există oarești care neca-
suau, aceasta însă nu poate impiedica
împărțirea acelor fonduri, decretată de
în principiu și băsă contolegelei
frățesci a tuturor factorilor îndrepă-
tății:

„Congresul îndrumă sindicul ep-
archiei aradane a se exprime la cea
mai de aproape întruire a sa și cel
mai până la finea anului 1883 în
merit asupra modalității și cheieei de
împărțire.

„Urmand aceasta, proasemnul
congres la reclamarea către părți
îndrepătății, va decide finalitatea în
cetimie.

„În tot casul împărțirea are să
urmeze cu acela expresă rezervă și
condiție, că la casul infinitării de
eparchii nou episcopale, ambele die-
cese de astăzi vor avea de a cede
noilelor eparchii acea cota din
fondurile comune, ce compune după nu-
mărul suflerelor părții, ce se va anacea
fiitorale eparchii!“

„D. cav. Pușcariu cere a se pro-
nunța urgență pentru această pro-
puneră.

Congresul decide a se lucea de ur-
gență propunerea deputatului Vincen-

tu Babes referitoră la afacerile de-
legaționale ale comunelor mestecăne,
deci o punte la ordinea immediat după
cause fondurilor comune.

La ordinea ilicei a raportul co-
misarului în casu fondurilor comune
dieceselor române de Arad și de Ca-
rășești, care căsa să submine con-
gresul de către sindicul diecesei
din Carășești prin concluzul acestuia
Nr. 111 din 1881.

Conisumine prin raportorul ei A.
Trombită, face următoare propunere:

„Considerând că deși între inten-
tionata împărțire a fondurilor, comune
astăzi tuturor locuitorilor români or-
todoxi din partea banatice ungurească
a provinciei metropolitane și întră-
fîntarea de doce episcopii noastre pre-
același teritoriu, există oarești care neca-
suau, aceasta însă nu poate impiedica
împărțirea acelor fonduri, decretată de
în principiu și băsă contolegelei
frățesci a tuturor factorilor îndrepă-
tății:

„Congresul îndrumă sindicul ep-
archiei aradane a se exprime la cea
mai de aproape întruire a sa și cel
mai până la finea anului 1883 în
merit asupra modalității și cheieei de
împărțire.

„Urmand aceasta, proasemnul
congres la reclamarea către părți
îndrepătății, va decide finalitatea în
cetimie.

„În tot casul împărțirea are să
urmeze cu acela expresă rezervă și
condiție, că la casul infinitării de
eparchii nou episcopale, ambele die-
cese de astăzi vor avea de a cede
noilelor eparchii acea cota din
fondurile comune, ce compune după nu-
mărul suflerelor părții, ce se va anacea
fiitorale eparchii!“

„D. cav. Pușcariu membru
al comisunie, propune că din propu-
nera comisunie să se steargă tot
pasajul de la început adeacă de la cu-
vintele „Considerând” până la „a
tuturor factorilor îndrepătății”. Comi-
sunea se alătură la propunerea lui I.

ter Lloyd” până în jos la „Elenzic”
din Cluj au fost cuprinse de o turbu-
lă destul de mare făță cu România
și cu regatul judecătorie cu Ungaria. Cri-
șitorul acestor săruri se află pe acel
tempă când fantasia maghiară era în
floare, cea mai dezvoltată, la poalele
Aliporii Transilvaniei și a conveinției
așezării române în Transilvania.
Să astfel visul maghiar
i-a facut multă boală. Cu
oportunitatea să se trăiește să-și dică
foile maghiare totuși sunt oarecum,
că între România și Ungaria și Tran-
silvania se potrăcea ceva — numai a-
ză că aceasta nu e un cu neierat și
pot deveni primejdișii numai unii
stat ungureș, precum și iunghiu-
nești sovîntini maghiari. Tot
mai mult și tot mai repede se
respîndea deacă între Ro-

cav. Pușcariu, și se stergă întreg pa-
sajul amintit, cără asupra coloralității
puncte se începe desbatere generală.

D. F. Mustă după a introducere
propune, ca congresul să se considere pe
baza concluzelor din sesiunea congre-
suală din 1878 cestimina fondurilor co-
mune de matură de a fi rezolvată, pre-
tîndind că congresul, după ce sindicul
din Arad în doce sesiuni (1880 și 1881)
a eluat concluzul congresual prin
care împărțirea fondurilor comune a
fost hotărâtă se decidă a supra cheei
de împărțire. Densul propone cheea:
două din cinci părți pentru Cară-
șești și trei din cinci părți pentru Arad.
În legătură cu propunerea acestea speci-
fice și fondurile de împărțire.

Dr. Alexandru Mocsonyi nu
poate accepta nici una din propunerile
față. După dînsul cestimine se pre-
sentează foarte încurcată, caci vedea că
un cor legislativ se ocupă cu afaceri
judiciale. Recunoaște că la 1874 s'a
facut o eroare că i-a recunoscut
congresului competențe de a judeca în
ceteră cestimine, care nu începea în
săcășe de competențe sale. Numai atunci
ar fi în drept congresul a judeca în
cestimie, când prin invocarea amendun-
gorii părților ar functiona ca judecăto-
rul delegat. Atât de la cestimine și la jude-
carea congresului nu obligă pe părți să
nu le împiedice de a merge în cestimina
fondurilor civile, care sunt chemate a
judeca în cestimie de aceea. Deci den-
sul face următoarea contră-propunere:
„congresul recomandă fondurilor su-
fragano complanărea cestiminei fonduri
prin baza contegelei frățesci.“

D. L. cav. de Pugea în arată
că preste cestimine de competență să
să treacă de atunci de cănd amendun-
gorile se întră în controverză și an adus
cause înaintea congresului. El să
recunoască în faptă congresul de la
delegat. După propunerea d-lui Mocsonyi
în ceteră numai săr amenaș ad ca-
lendras gracos; deci este pentru pro-
puneră cestimine.

D. V. Babes combată cu totă
vehemență propunerea comisunie și a

d-lui Mustă, facând propunerea se
renamă fondurile îndepărțite. Densul
în discursul său trage o paralelă între
afecarea din discusione și afacerea unui
fund religiosian al Evrelor ungureni,
care a trebuit să o resolve dieci Uni-
gariei și face alinișuri, că dacă se va
face prisiune (7) din partea congresului
și cause fondurilor din discusione va
aunge a se desleag pe aceeași calo
(sgomot). Mai adâng, că în puterea
unei roscării fondurilor din cestimine
ar fi îndivisibile și dacă săr împărtă-
fără de consimțimentul reciproc, con-
gresul ar veni în contradicare cu dis-
pozitiea mai înalte.

D. Cimponeriu desfășură pe
lang cestimine privitor la fonduri
și face istoricul celor petrecute dela
concluzul din 1878, prin care se dis-
pune împărțirea fondurilor. Combate
părerea d-lui Babes despre îndivisibil-
itatea fondurilor și infățășă în mod
plastic contradicția dinibă Babes, care
dorește sănătate, de și fără temeu, că
fondurile sunt îndivisibile și tot den-
sul de la parte admite că se pot
împărtășii.

D. Deceanu este pentru comisunie.

D. Cosma arată rătăcirea în care
se află d-lui Babes, asemănând afacerea
din cestimine cu a Evrelor ungureni;
căci de altă natură este proveniența
fondurilor din cestimie și erași de
altă natură a fost cea a fondurilor
evreesci (din o contribuție ridicată
de gen Haynau în 1848—9).

Să crede încehearea desbaterei și
se primește.

Mai fiind însemnată la cuvînt:
Cristea, Ziegler, Petric și... se aleg
de vorbitore Ziegler și Petric. Cel
din urmă vorbește pentru propunerea d-lui
A. Mocsonyi, al doilea pentru propu-
neră d-lui Mustă.

Aceste își retrage propunerea și
gi-o retrage după dînsul și d-lui Babes,
finidică propunerea sa și dependentă
de la Mustă.

D. Al. Mocsonyi în cuvîntul
din urmă mai revine odată asupra
greșeli făcute în 1874 și dice că tre-
buie să se recompenseze lăru rezerva-

sene de cultură. Căci expoziția române
remaină încă binigăriderul acestora.
Lăru însă în privire poporul, care an
produs săa cova; consideră că por-
țul acesta numai înainte cu puține
decenii a început să pășească pe
la cesta cizimie; apoi trebuie să se
exprimă recunoașterea lăru rezerva-
sene de cultură. Căci expoziția române
remaină încă binigăriderul acestora.
Lăru însă în privire poporul, care an
produs săa cova; consideră că por-
țul acesta numai înainte cu puține
decenii a început să pășească pe
la cesta cizimie; apoi trebuie să se
exprimă recunoașterea lăru rezerva-

sene de cultură. Căci expoziția române
remaină încă binigăriderul acestora.
Lăru însă în privire poporul, care an
produs săa cova; consideră că por-
țul acesta numai înainte cu puține
decenii a început să pășească pe
la cesta cizimie; apoi trebuie să se
exprimă recunoașterea lăru rezerva-

sene de cultură. Căci expoziția române
remaină încă binigăriderul acestora.
Lăru însă în privire poporul, care an
produs săa cova; consideră că por-
țul acesta numai înainte cu puține
decenii a început să pășească pe
la cesta cizimie; apoi trebuie să se
exprimă recunoașterea lăru rezerva-

FOITA.

O Voce din Stiria

despre

„O expoziție națională română.“

Căcă sovîntii maghiari se o-
pîntesc mai tare într-o amările ex-
tenșiei noastre naționale, cu atât
lumea mare strânsă se arată tot mai
aplecătă a considera și a sperați in-
semnătatea elementului român, atât de-
incerat și aspirat, din Transilvania
și Ungaria. Ești dovadă desăverin-
nea aceasta reproducem aici un articol
foarte interesant, pe care îl adăsim spre
surprinderea noastră în foia „Grazer
Tagespost“ din Graz, unul din cele
mai importante organe provinciale a
Cehiahaniei. Ești articolul:

O expoziție națională română.

Ori care a dat în timpul din urmă
care care atenție jurnalelor ungurești
se va aflat, că ele începând dela „Pez-

bucă renumescută și a nu clădi mai departe pe densă.

D. raportor Trâmbițaș încheadezbătărea apărând propunerea comisiei.

S-a cerut votare nominală între propunerea comisiei și contra-propunerea deputatului Alea Mocony.

Votarea nominală contraproponeră facută de Dr. Alessandru Mocony a intrat în puncte sine 22 (două deci și două) de voturi și anume delurile următoare: 1. Babes Vicențiu. 2. Babes Arieșul. 3. Babes Victor. 4. Balioșan Ioan. 5. Bologa Iacob. 6. Bran de Lemni Ioan. 7. Crăciunescu George. 8. Fațio Paul. 9. Gal Ioan. 10. Lenger Iosif. 11. Mocony Alessandru. 12. Mocony Eugen. 13. Pop Teodor. 14. Pop Georgiu. 15. Popoviciu Sigmund. 16. Rotariu Paul. 17. Suciu Petru. 18. Teran Ioan. 19. Teran L. E. 20. Zigre Nicolau. 21. Belegișeriotu. 22. Metjan Ioan; — ear contrară fost 43 (patruzeci și trei) de voturi și anume: 1. Adam Filip. 2. Aindan P. Cost. 3. Andreievici Nicolai 4. Borsan Ambrozie. 5. Bartolomei Aron. 6. Bartoșneanu Ioan. 7. Boiu Zaharia. 8. Brote Eugeniu. 9. Candrea Gerasim. 10. Chirilescu Petru. 11. Cimponeră Atanasie. 12. Comşa D. 13. Cosma Partenie. 14. Cristea Nicolai. 15. Didraga Sofroniu. 16. Gaetan Niculan. 17. Jacobi Mih. 18. Iancu Paul. 19. Ioanoviciu Alessandru. 20. Ioanoviciu Stefan. 21. Lazar Moise. 22. Maierei Nicolai. 23. Mustă Filaret. 24. Orbanas Josif. 25. Postean George. 26. Petrici Iuliu. 27. Popescu Niculan. 28. Popescu Simion. 29. Popoviciu Aleescu. 30. Popoviciu Ioan. 31. Desseanu P. Ioan. 32. Popoviciu Michael. 33. Popoviciu Nicolai. 34. Popoviciu Ilar. 35. Pușcariu Ioan. 36. Răpu Ioan. 37. Seraciu Isopf. 38. Serb Teodor. 39. Sustă Nicolau. 40. Trombița Ans. 41. Todea Absolon. 42. Belegișeriotu Ans. 43. Popescu Ioan. Prin urmare propunerea comisiei să rebase la deschiderea specială.

Sedinta se suspende la 3 ore după ameașă, anunțându-se continuarea la 6 ore după ameașă.

În continuare sedința se purcede la deschiderea specială.

D. L. P. Desseanu face emendamentul, ca punctul prim din propunerea comisiei să se înlocuiască cu următoarea rezoluție:

Congresul îndrumă pe ambele sinodice ale dieceselor din Arad și Carașebeag, ca la proclama sesiunea a lor din anul 1882 se emite delegațiunea din sinul lor spre încercarea unei confegegeri, pentru a se stabili cheia și modalitatea împărțirii fondurilor între eparchiile Aradului și Carașebeagului — În căt apoi în urma raporturilor presentate din par-

Nu vom să intrăm în amănunte. Dar însemnată astăzi, ca unele pieșe ale industriei textile române casmine, care și foarte rare reprezintă, precum costumele naționale, excelente în privire gustul și bogăția, să pută prezenta cu onoare și într-o expoziție mai mare.

Curagiul și vigoarea Românilor, caru ac concură de prudență din Transilvania și Ungaria (bă și din regat), pentru a vedea expoziția, vor crește și vor ridica deja prin această primă expoziție română." Si de sigur cuvintele ce le-a rostit un Roman față cu scriitorul rîsitorilor acestor, nău fost cu totul nelindeprezzită: "Expoziționarea noastră a venită la lăsa pe coa dinătă departe înderetur! Stătuții însă nu trebuie să-i fie teme de un astfel de progres în cultură, căci vremea ei se ferescă de sovinismul maghiar și nisucăse a realisa cînvîntul lui Deák, că popoarelor de altă limbă trebuie facute raporturile plăcute.

toa delegațiunilor emise, ambele sinodice vor aduce conculme unice, — efectuarea împărțirii se va executa conform dispozițiunii sinodelor.

D. Paul Rotariu se alătură la propunerea lui Ioan P. Desseanu cu acea modificare că după cuvintele „modalități împărțiri fondurilor“ să se steagă acela: „Intre eparchiile Aradului și Carașebeagului.“

Supunându-se vot propunerea comisiei amendamentele lui I. P. Desseanu și modificările protejată de P. Rotariu, să primă amendamentele lui I. P. Desseanu fară modificări.

La punctul al doilea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

Din incidentul acestei propunerii, P. Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

P. Rotariu enunță cănuță congrușul nu primește renunțarea din motivul ospus.

Congresul primește modificarea propusă de I. Petric.

Eăr punctul al treilea al comisiunii se primește în stilul propusă de D. Comşa.

Resumând toate modificările votate în propunerea comisiei, congrușul enunță propunerea lui Desseanu de concluzie cu aduană:

„Ne urmărd aceasta, proclamarea la reclamarea ori căruia din ambele sinodice să devină finalitate în cauză.

„În tot casul împărțirea are să urmeze cu expresa rezervă și condițione, că la casul infinitării de eparchii nuță ambele diocese, adică a Carașebeagului și Aradului, vor avea să codice hoaselor eparchii acea cîntă din fondurile comune ce compete neuașor eparchii după cheia ce se va fi adoptat la ocașinea efectuării împărțirii a fondurilor comune între diocesele de astăzi.“

Cestimi externe în delegații.

În sedințele delegațiunile austriace ale Octombrie 31 raportorii aferenții externe Dr. Plener provoacă încreșterea ministerului de externe și mai antâi asupra cestimiei Dunăre, care a fost substratul unor indelungate discuții. Austro-Ungaria a stăruit pentru primirea avant-proiectului, pe cînd celelalte puteri l-au combatit. A două cestime a fost judecătă și clădirile drumurilor de ferătură, linia Niș-Mitroviza și Niș-Constantinopol.

Diregișant ministerului de externe, șeful de secție Kállay a dat dezlănțuiri atât cu privire la cestimiea exterană, deși deosebită, precum costumele naționale, excelente în privire gustul și bogăția, să pută prezenta cu onoare și într-o expoziție mai mare.

Curagiul și vigoarea Românilor, caru ac concură de prudență din Transilvania și Ungaria (bă și din regat), pentru a vedea expoziția, vor crește și vor ridica deja prin această primă expoziție română." Si de sigur cuvintele ce le-a rostit un Roman față cu scriitorul rîsitorilor acestor, nău fost cu totul nelindeprezzită: "Expoziționarea noastră a venită la lăsa pe coa dinătă departe înderetur! Stătuții însă nu trebuie să-i fie teme de un astfel de progres în cultură, căci vremea ei se ferescă de sovinismul maghiar și nisucăse a realisa cînvîntul lui Deák, că popoarelor de altă limbă trebuie facute raporturile plăcute.

In cînd pentru cestimie a Dunăre și Kállay relevă extraordinara însemnatate a delegației, dela care va depinde, dacă monarhia mai poate să exercizeze la Dunăre de jos, influența ce o cere neapărat conservarea intereselor ei materiale. În această cestimie trebuie să se consideră diferența cea mare ce există între caracterul Dunărei ca arteră de comunicație și între caracterul altor mijloace de comunicare care sunt drumurile ferate. Asupra drumurilor de ferăt este esențială influența deosebită, deoarece asența influenței deosebite, din punct de vedere politic și strategic, este deosebită.

La punctul al doilea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

Din incidentul acestei propunerii, P. Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

P. Rotariu enunță cănuță congrușul nu primește renunțarea din motivul ospus.

Congresul primește modificarea propusă de I. Petric.

Eăr punctul al treilea al comisiunii se primește în stilul propusă de D. Comşa.

Resumând toate modificările votate în propunerea comisiei, congrușul enunță cănuță propunerea lui Desseanu de aduană:

„Ne urmărd aceasta, proclamarea la reclamarea ori căruia din ambele sinodice să devină finalitate în cauză.

„În tot casul împărțirea are să urmeze cu expresa rezervă și condițione, că la casul infinitării de eparchii nuță ambele diocese, adică a Carașebeagului și Aradului, vor avea să codice hoaselor eparchii acea cîntă din fondurile comune ce compete neuașor eparchii după cheia ce se va fi adoptat la ocașinea efectuării împărțirii a fondurilor comune între diocesele de astăzi.“

Cestimi externe în delegații.

În sedințele delegațiunile austriace ale Octombrie 31 raportorii aferenții externe Dr. Plener provoacă încreșterea ministerului de externe și mai antâi asupra cestimiei Dunăre, care a fost substratul unor indelungate discuții. Austro-Ungaria a stăruit pentru primirea avant-proiectului, pe cînd celelalte puteri l-au combatit. A două cestime a fost judecătă și clădirile drumurilor de ferătură, linia Niș-Mitroviza și Niș-Constantinopol.

Diregișant ministerului de externe, șeful de secție Kállay a dat dezlănțuiri atât cu privire la cestimiea exterană, deși deosebită, precum costumele naționale, excelente în privire gustul și bogăția, să pută prezenta cu onoare și într-o expoziție mai mare.

Curagiul și vigoarea Românilor, caru ac concură de prudență din Transilvania și Ungaria (bă și din regat), pentru a vedea expoziția, vor crește și vor ridica deja prin această primă expoziție română." Si de sigur cuvintele ce le-a rostit un Roman față cu scriitorul rîsitorilor acestor, nău fost cu totul nelindeprezzită: "Expoziționarea noastră a venită la lăsa pe coa dinătă departe înderetur! Stătuții însă nu trebuie să-i fie teme de un astfel de progres în cultură, căci vremea ei se ferescă de sovinismul maghiar și nisucăse a realisa cînvîntul lui Deák, că popoarelor de altă limbă trebuie facute raporturile plăcute.

In cînd pentru cestimie a Dunăre și Kállay relevă extraordinara însemnatate a delegației, dela care va depinde, dacă monarhia mai poate să exercizeze la Dunăre de jos, influența ce o cere neapărat conservarea intereselor ei materiale. În această cestimie trebuie să se consideră diferența cea mare ce există între caracterul Dunărei ca arteră de comunicație și între caracterul altor mijloace de comunicare care sunt drumurile ferate. Asupra drumurilor de ferăt este esențială influența deosebită, deoarece asența influenței deosebite, din punct de vedere politic și strategic, este deosebită.

La punctul al doilea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu se alătură la propunerea lui Ioan P. Desseanu cu acea modificare că după cuvintele „modalități împărțiri fondurilor“ să se steagă acela: „Intre eparchiile Aradului și Carașebeagului.“

Supunându-se vot propunerea comisiei amendamentele lui I. P. Desseanu și modificările protejată de P. Rotariu, să primă amendamentele lui I. P. Desseanu fară modificări.

La punctul al doilea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

La punctul al treilea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

La punctul al patrulea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

La punctul al cincilea din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

La punctul al cînd din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

La punctul al cînd din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

La punctul al cînd din propunerea comisiei D. Ioan Lung er cero să se steagă acest pasaj întrucătă, ea ar fi deosebită și îndreptățită în cauză:

„ori cără părți îndrăpițite“ să se înlocuiască cu „ori căruia din ambele sinodice.“

D. Paul Rotariu renunță la mandat că nu și poate justifica prezența sa nici față cu alegătorii după desconsiderarea ce se face celor interesați și îndreptățiti în cauză.

Varietăți.

* (Avansamente). Locotenentul superior c. r. de la auditorat Ioan Mihaileanu să denumit de auditor capitan la reg. 5 de infanterie.

* (Taratasa). se va celebra luni în biserică noastră din cetate, în ziua de S. Dimitrie pentru reposul lui Dimitrie Andronic testatorul avariș sale în favoarea meseriașilor români.

* (Adunarea generală) a reunii transilvane pentru scință națională a avut loc Sibiu în 19 Octombrie aici în Sibiu.

* (Convocare) Adunarea generală a despărțimântului cern IX Brad al Asociației transilvane pentru literatură și cultura poporului român și în viină să edifică o ordinară Joi în 12/24 Noiembrie a. c. la 2 ore d. a. în sala gimnastică rom. gr. dr. Brad la care P. T. DD. membru președinte și toți inhibitori de progresul poporului român sunt invitați a participa în număr cît se poate de mare.

Objecțele de protestare vor fi: a. alegeră unui director în locul defuncției Nic. I. Mihetian.

b) comunicarea rescrisului on comitet central al asociației transilvane de la 24 Oct. st. n. Nr. 361 ex 1881, și consultarea asupra acestuia.

c) ată propunerii din partea P. T. DD. membrilor, referitoare la mijloace pentru înaintarea scopurilor asociației.

Brad în 19 Octombrie st. v. 1881 Petru Rimbach act. desp. și direc. prov.

* (Raport general). Eri înainte de ameați în casarma cu mare de infanterie la post întrunii ofițerilor de rezervă din armata comună în adunarea de controlă obișnuită în toți ani.

(H. m.) Ioan M. Căndeal cl. ab. și învăț. dirig. secăzăstăză cununia cu Elena I. Nicolae din Arivig.

* (Societatea „România unită“) De curând s'a format în București o societate cu această numire având de scop a deschide magazine, care se facă concurență celor ovreesci în direcție ramură de comeciu. „Reboiu.“

* (Diarul „Românul“) în cincea perioadă de la lansare vîitor, apără informație mare cu 6 coloane. Fondatorul și proprietarul său anunță acesta spre a și arăta recunoașterea celor care au sustinut diariul în timp de 25 ani.

* (Lupi și eăr lupi). În una din foile locale germane cotină că în dumineacă trecentă mulți venători au eșit în diorul Sibielului. Venătorii n-au pus nimic, dar au fost mortorii unui spectacol neobișnuit. În față lor lupii au rupt și s-au măncat în dior marele cel mai bun de vînat. Ceilalți canini îngroziti de soarta celor mai bavinti dñeșii au fugit înapoi la Orlat. Două dile după catastrofa acesta lupii au măncat în apropierea Orlatului o vacă.

* (F.O.C.). În Turchesă a ars în 19 Octombrie. Acesta a fost al treilea în septembrie aceasta.

* (Regelu Humbert și caii Imperatului Francisc Iosif) Un incident foarte cunoscută s-a întâmplat în Viena în dia de 16 a curenței, cu ocazia revistei militare date în corteoașă marcelui osapse. Sosind amanđoi monarhii în trăsura curței pe cămășe, unde se aflau înspăsat fruțele. Marăjești Lor au părăsit imediat trăsura pentru a includea pe căi ce erau pregătiți pentru dñeșii. Regelu Humbert, care purta uniforma de general

italian, n'a fost primit de calul destinat pentru densus. Toate incercările pentru al domoli au fost in zădăr. Vînd căceașt, Imperatorul s'a apropiat însuși de cal, și imediat acesta s'a linisit. Să a oferit Regelui calul său, înăsă se poate repeta neputind încălca nici pe acesta, cu toate că regale "și cască capela cu penne albe falſătoare. În fine, pentru a putea încălca s'a adus un al treilea cal și după ce i s'a legat ochii s'a putut să încalce de către regale Humber.

(Anecdote populare.) Când au intrat bulgarii în România, au plecat numai 19 cu căpetenia lui Dedi-Ivan din Bulgaria. Ajuns la malul Dunării, să se uină într-o salcie, atât sub el (înțindul de picioare) și altă, sau atât din deasupra apoi sănu să lăsată și să trecută toti: dar ei ca se scio dacă n'au peit vreunul, încep să se numere. Numărul, găsesec 18 (căci pe el nu se punea la număr), numărul altul... tot 18.

Trebuu Român.

— Me române fi bun și nu seamă se voj căți simtem. Româniul i' asternă la pămînt și trage se căruia căte o nuia la spate și pe urmă să pun bulgarii să facă o mâmâligă, ca se tratzeo pe romândul care li găsește și căruia îl diseară fie care este de Bogă prost.

Româniul găsăstă din mâmâligă și o lapidă fină se sărătă.

— Mă, da voi n'ășă serat mâmâligă?

— Da cei aceea me române?

— Cum voi nu scăi, și sarea?

— Nu.

— Iacă de asta (arată sareca).

— Mă române dăne și nouă.

— Vă dău nu nu am multă.

— Da de unde ai?

— Am sămănat și eu. Sămănat și voi, dar se o păzăt bine că o mânăncă noște păsări.

După ce mânăncă bulgarii mâmâliga sărată le vine sete.

Era noapte. Se duce bulgavii la un puș se aducă apă. Când se uită în puț văzură Luna (în flăntă). Fug la român care rămăse cu Dedi-Ivan.

— Haideti de grăbd, se vedete cum săt Luna în puț. Se due toți (și Româniul). Româniul îl punе la case sărăcă și se o prindă unul ear ceilalți să se tie unul de altul și se col era cu cărligul, apucătă de brâul fie căruia și săndă se vor prinde cărligul în Luna din fântă (precum și în întăptăcă și s'a prina cărligul de o poatră) se traga toti. Când au tras toți s'a rupt cărligul și au venit toți pe spate, când văzură Luna sus arătându-le o românu și dicându-le: "Bravo voiște! Da sun săi aruncat-o!"

Au sămănat sare și se pui cu căne ciocană în mână se o păzește de pasări.

Atunci, o muscă s'a pus pe frunza lui Dedi-Ivan. Un bulgar pacă cu ciocanul și ucide pe Dedi-Ivan.

De stunci până mai devenă și bulgarii numai avură căpetenie.

"Timpul" E. Baicăan

2. Zo-ho-Syo-kan-Tai-Séi. Manual do stil episcopal în scriere cursivă; 1 vol.

3. Dai-Zen-Haya-Biki-Sijin-Yo-Sin. Dictionar japon-chinez adaptat la incoput după organele căntău și la fine după acea a silabelor care compun cuvintele; 1 vol oblong.

4. Yeo-Gak-u-kai Kyau. Suplimentul encyclopedica medieal sau marele herbariu chinez cunoscut sub numele de pen sao 1 vol.

5. Ni-sen-en-sa-de Kagami. Oglindă de busunar pentru 2 mil de ani; 1 vol.

6. Tan-son-zu-iu-ki. Dictionar locușorilor elegante imprumutate de la poeți chinezi din dinastia Tang (Tan) și din dinastia Song (San); 3 vol. oblong.

7. Yor-i-Tome-Sie-U-Ki. Istoria norului abatur al Syau-Gan sau locotenent general Yori-Tomo. Roman popular cu gravuri; 1 vol.

8. Yōannē-No-Taylor-Yerchbi. Evanghelia săntului Ioan în japonese. Facsimile litografice al traducenei foarte rare imprimate la Singapur 1. vol.

9. A-n-Sie-Ye-bun-Sijan. Modele de literă compuse după stilul antic an-zei; 1 vol.

10. Sain-Ya-Ne-Di-Ri-n-Kau. Cercetare asupra greutăților și măsurilor din judelele orientale; 1 vol.

11. Nippon-Ti-De. Chartă generală a imperiului Japonie. Mare edizione oficială în 4 parți. Prima copiadă Japonia, a treia insula de Yeso și a patra insula de Karakato. 4 cărți și o cutie.

Academie aduce mulțumiri ilustrului său corespondinte.

D. de Rosny propune pentru sedința din viitoarea Vinere să facă o comunicare Academiei.

Să primește asemenea cu vîîi multămîri. p. Președinte, P. S. Aurelian. Secretar general, V. A. Urechia.

Proces-verbal. Nr. 17.

Sedință ordinată în ziua de 18 Septembrie 1881.

Membri prezenți: Sion G., Maniu V., Sturdza D. A., Urechia V. A., Aurelian P. S., Bacăuliu Em., Brândză D., Falceanu St. Felix.

Sub președinția D-lui D. Sturdza.

Sedința se deschide la 1 ora.

Se citește și se aproba proces-verbal al sedinței de la 9 Septembrie, asemenea și al sedinței de la 11 Septembrie.

Se comunică o scrisoare a D-lui G. Popescu, pe lîngă care dărescuse Academiei 22 bucată monede romane, brasinante turce, adunate de D-za la comuna Meidankoo din Dobrogea.

D. Sturdza arăta că mai importante din aceste monete sunt: una dela Seva, alta a Istrul, D-lui propune că mulțumădu-se de naturalu, Academia, neavând ca singură o colección de monete române și grece, să dea aceste monete pentru colecționare mulțumii naționale.

Academia propune să primește.

D. Sturdza incențuează că a mai primi pentru academie del D. Cazotti mai multe medalii de argint și aramă, romane, grecoești, și unele din evul mediu. D-za propune și Academia aprobă, ca aceste medalii să fie și ele date muzeului național, exprimându-se mulțumiri din Cazotti.

Se anunță primirea orășoarelor cărti pentru biblioteca Academiei:

Telefonia electrică de C. Flora, 1 vol. 8 (București 1881) dăruita de autor.

Starea învățămetului public secundar la finele anului școlar 1880—1881, după rapoartele comisiunilor care au asistat la examen, București, 1881, 1 vol. 8. dărui de ministrul instrucțiunii publice.

La reforma civilă de Pietro Ellero, Bologna, 1879, 1 vol. 8, dărui de autor.

Korarzmarinovska zemarită Elizabetovă de dzolayev. Constantaopol, 1880, 1 vol. 8.

Constantinopolul după antologie clădită de P. Condrogiorghe, tradusă de P. Kiustengenean, Constanța 1881, 1 vol. 8 prezentată de Dr. Brândză, din partea autorului.

În urma acestor comunicări.

D. L. de Rosny, membru corespondent al Academiei, ia căvalier și vorbește despre originea scrierilor în vechiul și nouă continent, și insistă mai ales asupra proprietății de descoperiri relative la grădina investită în continentul nou.

Sedința se ridică la 4 ore p. m.
p. Președinte, T. Maiorescu.
p. Secretar general, M. Maniu.

Spicuire din spicurile.

No folosim de acest titlu pentru a prezenta căpetitorilor nostri unele lucruri interesante pentru noi (Români), adunate de un corespondent pariejen al "Bin publ." care urmărește ceea ce se scrie despre noi, în ori ce literatură.

Eata ce serie cor. "Bin publ.":
... se spicuim cu voia d-voastră prin hodelde literatură. Cred că nu vom perde la schimb.

„Spicu blond cu paie de sur“ care se infățuează înaintea privirilor noastre și poiesă apărăta în magazinul din Lipeca (Nr. 400 din 1 Oct.) înstituția Hroswitha și subsemnată Carmen Silva mai jos în parantesă: Elisabeth König von România.

Poezia ocupă locul de onoare pe prima pagină a bătrânilor diar.

Innoa străo colăgărușă Hroswitha de departe de valurile lumii, căntă chiruri săngheli și pacă monastire.

Zidurile chileii nu văd focul ce me inchide; ele me ajință cu înghețătele privire dar nu pot înfrâna viața suflentul meu.

... meine Zellenmauer tragen
Nicht viel nach diesen ließen Glut
Sie seien starr und kalt mich an
Und können doch den dampfen.

Totușo a liniose Angerească domnește în chipul său; pașul ei alunecă încet și nemăsurat înconjură ca umbra în urma ultimilor răzăle ale lumii.

„Cei care din virtegăsia lumii vin spre mine, pînsește pe blânde maie pînă care o vedă sărbătoarea sănătății și răcorindu-se la nescăpată pînă la păcă. Und die aus stürm'scher Welt mi-

Benedicen mich, die milde Nonne
Die sie aus tiefern Friedensborn
In heit'ren Traumland schöpfen sahn'.

Ca îngropată în liniile monastire, închisă răul, giștă libertatea, simte fericeea fără margini.

Inspirăriune care anină aceste nouă strofe și puternică, te pătrunde învingând greutățile limbii, care nasc numeroase pentru noi, nu tară obișnuită cu nemuritorul Schiller. Mi-aduc amintire făsă că un critic german lăudă odoïnă, plin de admirăriune calitățile stilului ce are Carmen Silva — stil clasic și de corecție magistrală. Era atunci vorba de Hamerstein și S. și Sappho alte două brillante din coroana poetică a României încoronate.

Si dacă d. Louis Ulbach (*Revue Politique et Littéraire* Nr. 16 din 15 Oct.) spămătint pentru că musa M. S. reginei noastre nu căntă de căt în limba germană, cu căt mai mult dor trebuie să avem noi, scrise în limba noastră, căntăre Poetei, „care plăsește ca mună înainte dea surade ca regină orfaniilor României, coplași ei“ Ce mărgăritare pentru literatură română!

Tot în aceste „Notes et Impressions“ din suscitata revistă, d. Ulbach ospătele Bucureștilor de acasă căte-vă se pătrundă istoricelor cătorii se visita fizic Majestăților lor la Sinaia, precum și iubirea cu omul român pentru Franța. O amintire, care s'a întărit în memoria publiciștilor români, a cărea i-au lăsat costumele naționale ale dominoarelor noastre. „Cine n'a văzut, dice d. Ulbach, o adunare de dame române, în costumele lor pline de fluturi și cusături, precum și sănătatea care străluce în catifeau a ochilor lor —

nu ar putea se simătă ura ce am simțit en afăndă-mă în România în contra modelor, jupelor și nimicurilor parisiane.“

Să vedem dacă parisianele vor fi de această parte când țărâna română va apărea pe scenele mariere opere. Căt în ceea ce privește pe damele noastre temă mi-e ca cu cum-va-ghis-d-lui Ulbach să nu remăne ca acela al povestitorului în punct.

— The Academy din London s'a ocupat luna trecută cu o deosebită atenție studiul prioritare rozmând. Astfel în numărul său (487) din 3 Septembrie, găsim următoarea notiță: „Cunoscutul scriitor vienez d. Proschaka publică o interesație și pondereasă encyclopedică a dîterelor popore care alcătuiesc imperiul austro-ungar. Al saselea volum al seriei a apărut de curând și e datorit penelui dñi Slavici. Aceasta parte se ocupă cu România din Ungaria, Transilvania și Bucovina. D. Slavici și-a făcut o solidă reputație printre naveliștii europeni prin studiile sale asupra vieții și moravurilor române. În această din urmă lucrare, d. se a căstigat o mai înaltă distincție înavăndu sciința etnografică cu acest important capital.“

— În numărul 489 din 17 Septembrie, the Academy publică o amănuntită critică a d-lui A. R. Fairfield „asupra originei Românilor“, facută cu cauzină unei cărți a d-lui V. Chirol „Prinții greci și turi“. Autorul acestei cărți se încercă a stabili naționalitatea în peninsula balcanică.

Oronibul critic della The Academy cunoașește, în totă amănuntele lor discuțiunile etnografice ale d-lor Rösler, Pie, Hunfalvy, Greenman și Jirocek a supra populațiunilor balcanice. Literatura bisantină, Theophanu — cel cu „stora, frata, tormă“ strigăt pe care d-lui Fairfield lăudă „îndreptățea și serie retorne“ — Cinnamus, Cedrenus, Scalitzes, Anna Comana, George Hartmann, Michael Ataliotă nu îi sunt străini de loc; ba încă, de Fairfield critică pe d-lui Chirol, care voind a determina originea popoarelor balcanice, s'a mărginit numai la resumatul „ne-complet al d-lui Pie, și n'a consultat și pe Theophanul Simocattas. Aceasta găsește învețat profesor, ar fi spus d-lui Chirol că strigătul de mai sus a fost escamăt în limba locului (epichiori și glottă). Scrisoare, relative la Români, ale pappei Nicolae I și Adrian II din sută și nouă sunt invocate de critic pentru susținerea tesișei sale.

Di Farfield nu e multămît de cartea d-lui Pie „Originea Românilor“, Conclușoarea dials este că „legenda românească continuă a săngelui și vorbelor latine în Dacia a perit în fața recentelor descoperiri.“ Articolul este foarte important și ar merită să fie cunoscut pe întregul.

Dacă nu este îngel, sună în București și în ale căror coloane vederile dui Farfield și și găsi datorin locul.

Aci trebuie să mai mărginescă și traduc numai căteva rânduri asupra cărora mi permit a atrage atenția celor în drept: „după apărătunile cărtii dui Pie, un învețat rus din Moscova manuscrit grec relativ la răscăola din Bulgaria din 1840, recăsătă în ceea ce populațiunea română a jucat rolul principal (a leading rôle). Interesanta descoperire a dui Vasilevski nu va întârzi, fără îndoială, să se cunoască și în Apus.“ (Cl. și Atheneum din 12 Maiu 1881).

— Cel de mai sus pentru Dacia după Români: Dacia înainte de Tocileșcu, a fost judecătă de cunoscutul scriitor și romanist d. Lomaschek, în revista

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Preces-verbal Nr. 16.

(Indescrib.)

II-Cărți japoaneze:

1. Dai-Pai-ou-Yeil-Tai-Sei-Jo-Yo-

Mu-Zi-Zu-ou-Are. Mare dicționar japon-chinez

creat după ordinea căntului silabular pre-

cedat de cătrelelele generale a cunoș-

tințelor cu numeroase figuri în negru

și în colori. În partea superioară a dic-

ționarului se găsesc în special o istorie pre-

curată a imperiajilor Japoniei dela crearejucu-

lă vol.

E. Baicăan

E. Baicăan

